

دوازدهم بهمن ۱۳۵۷

گروهی به نام «سازمان کماندویی مبارزه در راه قانون اساسی» با دفتر خبرگزاری آسوشیتدپرس تماس گرفته و هشدار می‌دهد که اگر آیت‌الله خمینی قصد داشته‌باشد از پاریس به سمت تهران پرواز کند، هواپیمای حامل ایشان را منهدم خواهند کرد. در پی این تهدیدها، امام خمینی(س) به نزدیکان و همراهان خود فرمودند: «من بیعت خود را از شما برمی‌دارم، ما به طرف کار بزرگی می‌رویم. شما هم جانتان را به خطر نندازید»

ایران در انتظار امام خمینی(س) غرق سرور است. مردم تهران به شوق ورود امام، خیابان‌ها را آب و جارو می‌کنند، خط‌های سفید وسط خیابان تا کیلومترها تمیز شده و مردم مسیر حرکت امام را پر از گل کرده‌اند. ساعت نه و بیست و هفت دقیقه صبح، امام وارد خاک ایران شد.

سیزدهم بهمن ۱۳۵۷

بختیار در واکنش به استقبال عمومی مردم از ورود امام، پی‌درپی با انجام مصاحبه و صحبت در مورد برنامه‌های آتی خویش سعی در عادی جلوه‌دادن اوضاع دارد. اما مردم، چشم و گوش به مدرسه‌ی علوی دوخته‌اند. جمعیت مشتاق به دیدار اما آنقدر زیاد هستند که کوچه‌های اطراف مدرسه‌ی علوی مملو از آدم شده است. مردم پارچه‌های دست‌نویسی روی دیوارها نصب کرده‌اند که روی‌شان نوشته شده: «زیارت قبول، با یک بار زیارت امام این توفیق را به دیگران هم بدهید»

چهاردهم بهمن ۱۳۵۷

در تمام کشور مردم به اعتصاب عمومی دست زده‌اند. کارکنان ادارات و وزارتخانه‌های مختلف، وزیران و مدیران دولت را به محل کار خود راه نمی‌دهند. جواد شهرستانی، شهردار وقت تهران، به دیدار امام می‌رود و استعفانامه‌اش را به ایشان تسلیم می‌کند و البته دوباره از سوی امام شهردار می‌شود. بختیار از انتشار این خبر و احتمال این که سرمشق دیگر زیر دستانش قرار گیرد به شدت می‌ترسد و طی یک مصاحبه شروع به ناسزاگویی به جواد شهرستانی می‌کند و سایر کارمندان و مسئولان دولت خویش را تهدید می‌کند. با همه‌ی این‌ها شهردار تهران، تنها کسی نبود که به مدرسه‌ی علوی(محل سکونت امام) روی آورد.

پانزدهم بهمن ۱۳۵۷

بختیار تمام پایگاه‌هایش را از دست داده و همچنان با انجام مصاحبه‌های مختلف سعی در رخ کشیدن قدرت خود دارد. محورهای مورد تاکید و تهدید او در مصاحبه‌ها این‌ها هستند:

- به آیت‌الله خمینی اجازه تشکیل دولت موقت را نمی‌دهم.
- کسانی را که جنگ داخلی راه بیندازند اعدام می‌کنم.
- تمام نظرات امام خمینی را در لباس قانون تحقق می‌بخشم.

امام در پاسخ تهدیدهای دولت فرمودند: «من باید نصیحت کنم که دولت غاصب کاری نکند که مجبور شویم مردم را به جهاد دعوت کنیم. ما از ارتش می‌خواهیم هر چه زودتر به ملت متصل شوند. آن‌ها فرزندان ما هستند. ما به آن‌ها محبت داریم...» امام همچنین در سخنرانی‌ها و دیدارهایشان با مردم اصول سیاست‌هایشان را این‌گونه بیان فرمودند: «تمام اتباع خارجی در ایران به صورت آزاد زندگی خواهند کرد. ما برای اقلیت‌های مذهبی احترام قائل هستیم. نظر من راجع به رادیو و تلویزیون و مطبوعات این است که در خدمت ملت باشند. دولت‌ها حق هیچ نظارت ندارند...»

شانزدهم بهمن ۱۳۵۷

ده‌ها خبرنگار داخلی و خارجی، گروه‌های مختلف مردم و جمعی از نزدیکان امام در سالن مدرسه‌ی علوی اجتماع کرده‌اند. آیت‌الله هاشمی رفسنجانی حکم نخست‌وزیری مهندس مهدی بازرگان را قرائت می‌کند. در حالی که مردم هر لحظه به پیروزی نزدیکشان امیدوارتر می‌شوند، جمعی از تیمساران ارتش در حال فراهم کردن مقدمات اجرای طرحی با حمایت مستقیم آمریکا برای دستگیری امام و کشتن مردم هستند.

اعضای شورای انقلاب، آیت‌الله دکتر بهشتی، آیت‌الله مطهری و مهندس بازرگان با تماس‌های مداوم با فرماندهان ارتش سعی می‌کنند ارتش را بدون خونریزی، متحد ملت کنند. مردم با گل و اشک و شعار به استقبال ارتشیان می‌روند.

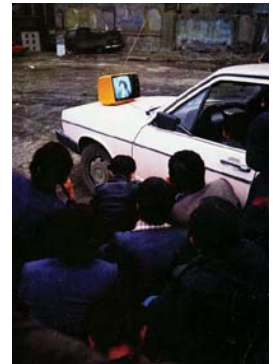
هفدهم بهمن ۱۳۵۷

معرفی دولت موقت به ریاست مهندس مهدی بازرگان، توسط امام خمینی.

مردم در خیابان‌ها و در حمایت از دولت بازرگان تظاهرات می‌کنند. شعارها علیه بختیار است، مردم بختیار را نمی‌خواهند. بختیار سعی دارد به مردم بفهماند در انجام وعده‌های خود کوشاست. به همین منظور در جلسه‌ی مجلس حضور می‌یابد و نمایندگان در حضور بختیار طرح‌های انحلال ساواک و دستگیری نخست‌وزیران و وزیران دولت از سال ۱۳۴۱ تا آن سال که متهم به سوء استفاده از قدرت بودند را تصویب می‌کنند.

هجدهم بهمن ۱۳۵۷

امام خمینی فرمان داده‌اند نام اشخاصی که به نوعی به کشور و مردم خیانت کرده‌اند افشا شود. با تلاش مردم و متخصصین، فرستنده‌ی سیار در مدرسه‌ی علوی راه‌اندازی می‌شود. اینجا تهران، کانال انقلاب!

نوزدهم بهمن ۱۳۵۷

بختیار دستور تیراندازی به سمت مردم را می‌دهد. در بعضی از نقاط کشور به سمت مردم تیراندازی می‌شود. عده‌ی زیادی از همافران و افراد نیروی هوایی، با لباس‌های نظامی و در میان شادی و حیرت مردم به اقامت‌گاه امام رفتند. امام خمینی در این دیدار، خطاب به همافران فرمودند: «همان‌طور که گفتید تا حالا در اطاعت طاعت بودید، حال به قرآن پیوستید. قرآن حافظ شماست. امیدوارم با کمک شما بتوانیم در اینجا حکومت اسلامی را برقرار کنیم.»

بیستم بهمن ۱۳۵۷

طرفداران قانون اساسی با تجمع در استادיום امجدیه شهید (شیرودی)، دست به تظاهرات زدند. ساعت ۹ شب، سربازان گارد شاه، به پادگان نیروی هوایی در شرق تهران حمله کردند. مردم برای کمک به سربازان نیروی هوایی، مسلح شدند. مردم برای کمک به همافران ارتش وارد پادگان شدند اما لوله‌ی مسلسل گارد شاه به سمت مردم چرخید و آن‌ها را هدف گلوله قرار داد. درگیری تا صبح ادامه داشت.

بیست و یکم بهمن ۱۳۵۷

دولت بختیار، زمان حکومت نظامی را افزایش داد و حکومت نظامی را از ساعت ۴ بعدازظهر، اعلام کرد. امام خمینی، در پاسخ به دستور فرمانداری پیامی به این شرح صادر فرمودند: «اعلامیه امروز حکومت نظامی، خدعه و خلاف شرع است؛ مردم به هیچ وجه به آن اعتنا نکنند، برادران و خواهران عزیزم، هراسی به خود راه ندهید که به خواست خداوند تعالی، حق پیروز است.» مردم خیابان‌ها را ترک نکردند.

بیست و دوم بهمن ۱۳۵۷

تهران به صحنه جنگ خونین مسلحانه، بین مردم و سربازان رژیم پهلوی، تبدیل شد. با تسلیم تمامی نیروهای نظامی و پیروزی مردم مسلمان ایران، رژیم ستم شاهی، پس از ۵۷ سال ظلم و ستم، متلاشی گردید.

درحالی که مردم به سوی کاخ نخست وزیری در حرکت بودند، بختیار که پس از فرار نظامیان با تعداد کمی محافظ تنها مانده بود نهار خود را نیمه تمام رها کرد و از در پشتی ساختمان نخست وزیری گریخت. سپهبد رحیمی (فرماندار نظامی تهران و رئیس شهربانی) به دست مردم اسیر شد و سرلشکر ناجی (فرمانده گارد جاویدان) در حوالی میدان فوزیه امام حسین (ع) در جریان زد و خورد به ضرب گلوله ای کشته شد. امیرعباس هویدا نخست وزیر اسبق، نیز خود را به شورای انقلاب تسلیم

کرد. رادیو و تلویزیون نظامی به تصرف مردم درآمد. در آخرین لحظه‌ها گوینده رادیو پیامی را که از سوی آیت الله طالقانی رسیده بود، خواند و سپس برنامه قطع شد. در آن پیام از کارکنان اعتصابی رادیو و تلویزیون خواسته شده بود تا به سرکار خود بازگردند. پس از سکوتی نسبتاً طولانی، رادیو دوباره آغاز به کار کرد. صدای گوینده از شدت هیجان می لرزید:

«توجه توجه ... این صدای انقلاب ملت ایران است...»

فریاد شادی از تمام خاک ایران برخاست، آخرین سلسله‌ی پادشاهی ایران، سرانجام سقوط کرد...